

delse med afhøringen oplyste et telefonnummer i Irak, hvor hans familie kunne kontaktes med henblik på at få bekræftet hans identitet.

Rigspolitichefen har endvidere oplyst, at tolken efter anmodning fra politiet rettede henvendelse til familien på det oplyste nummer, og at asylansøgeren herefter ligeledes fik lejlighed til at tale med familien, hvorunder han anmodede familien om at sende hans identitetspapirer til ham.

Rigspolitichefen har i øvrigt oplyst, at man i anledning af asylansøgerens klage, som omtalt i avisartiklen, vil iværksætte en nærmere undersøgelse af sagen.

Spm. nr. S 2725

Til justitsministeren (26/7 99) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren i forlængelse af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 2309, S 2310 og S 2311 oplyse, om det er ministeren eller rigspolitichefen, som har det endelige ansvar for at fortolke et cirkulære udsendt af Justitsministeriet (i dette tilfælde cirkulæreskrivelse af 20. januar 1997 om anholdtes adgang til lægelig bistand)?«

Svar (3/8 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

I Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 20. januar 1997 til politi og anklagemyndighed anføres det, at det må betragtes som en selvfølge, at personer, der er anholdt, skal under lægelig behandling i alle tilfælde, hvor der er behov herfor.

Der er ikke i cirkulæreskrivelsen givet særlige anvisninger på, hvorledes politiet herefter i givet fald skal forholde sig til en lægelig anbefaling.

Dette beror derfor som udgangspunkt på et politifagligt skøn.

Ved et sådant skøn vil der bl.a. blive lagt vægt på sagens konkrete omstændigheder, herunder politiets kendskab til den anholdte og karakteren af den lægelige anbefaling. Der vil ved den endelige afgørelse af en konkret sag blive

lagt betydelig vægt på en entydig og klar lægelig erklæring.

Det følger af retsplejelovens § 109, stk. 1, at justitsministeren er politiets øverste foresatte.

I tilfælde, hvor der klages over politimæssige dispositioner, der ikke foretages som led i politiets varetagelse af opgaver på områder, hvor der gælder særlige klageregler, og som ikke finder sted som led i behandlingen af en straffesag, hvor de regionale statsadvokater er klagemyndighed, vil det således være Justitsministeriet, der - som overordnet myndighed og dermed klageinstans - skal tage stilling klagen.

Spm. nr. S 2769

Til udenrigsministeren (3/8 99) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Kan ministeren oplyse, om det er korrekt, at NATO under krigen i Kosova opfordrede/truede serbiske soldater til at desertere, og vil ministeren i bekræftende fald redegøre for, hvilket moralsk ansvar det giver NATO-landene herunder Danmark til at beskytte de personer, som fulgte opfordringen, mod forfølgelse, fængsling og undertrykkelse fra det serbiske regimes side?«

Svar (18/8 99)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

NATO gennemførte under Kosovo-konflikten en informations- og påvirkningskampagne rettet mod myndighederne og offentligheden i Forbundsrepublikken Jugoslavien (FRY) med det formål at skabe forståelse for og støtte til NATO's operation. Til det formål har NATO's militære myndigheder bl.a. anvendt radio og nedkastning af flyveblade. I den sammenhæng er FRY's soldater i Kosovo blevet opfordret til at nedlægge våbnene, forlade Kosovo og vende tilbage til deres kaserner.

I relation til serbiske desertører vil Danmark selv sagt respektere gældende internationale forpligtelser.